תשבץ השלם הזה 2560

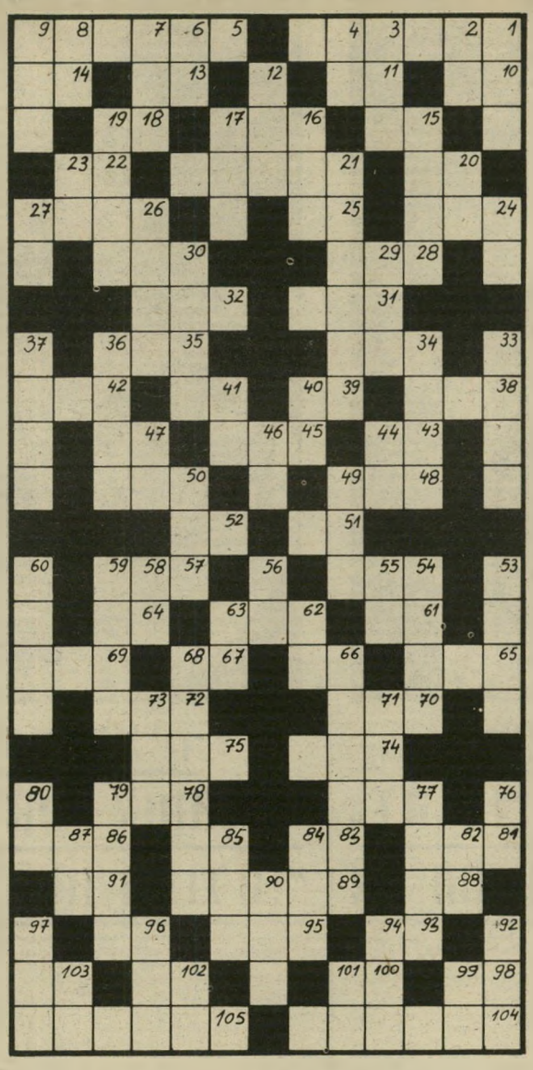

מאוזן:

1) חיה המתכוננת לשנת־החורף שלה; 5) מעשי; 10) כינוי לאלוהים; 11) בניין ברדקדוק; 13) מתעורר; 14) פחד; 15) טיפה; 16) באור פסוקים שלא על־פי הכוונה המקורית; 18) ישן; 20) פעוט; 21) קואופרציה; 22) בר־מינן; 24) כלי־מיתרים; 25) מספר יורדי הסירה ארי־הים; 26) קרן האיל לתקוע בה; 28) שמש; 30) יצא מגבולו; 31) קוץ; 32) ענף, בד; 34) מלכה הראשון של מצרים; 35) אשת נשיא המדינה הראשון (ש"פ); 38) ביקר קשות (קישונית); נמלט; 41) ממשפחת הצאן; 42) מצולות, קרקעית הים; 43) עיר בארץ (ר"ת); 45) שבר לרסיסים; 47) אשר; 48) קצץ בדי עץ; 50) אסף; 51) לוח אלקטרוני; 52) אם הפנינה; 54) מקום מנוחה אחרון; 57) בקע ועבר; 61) יורד כטיפות דקות; 62) דבר התלוי בשני; 64) הוראה כפקודה; 65) חיץ; 66) זרוע; 67) אחד ממיני השדים; 69) לא כל־כך חכם; 70) רחף; 72) מקום מגוריו של לבן אחי רבקה; 78) היתה מלכתו של אידרים אל־סינוסי; 81) חשב; 83) סופו של כשלון הוא גם סופו של נצחון; 85) מילת־בירה; 86) יצא מארצו; 88) יולדת; 89) אדון, שומר ומגן; 91) כינוי לאלוה; 93) זין; 95) קל־דעת; 96) כינוי לקבלה; 98) בירה אירופית; 100) מזל; 102) שביב; 103) מיניסטר; 104) טיפות מטר, קיבוץ בנגב; 105) אשת יחסי־צבור.

מאונך:

1) מפקד אזור (ר"ת); 2) כינוי לאבא אריכא; 3) כבוד; 4) אלוף (מיל.) בצה"ל; 6) מילה הבאה להמעיט; 7) הפסיק יניקתו; 8) בהשאלה — דיבר דברים בטלים; 9) נשקה של יעל; 12) בירה במזרח אירופה; 15) אימוני יריה וקליעה; 16) חשש; 17) רקורד; 19) נעלם; 20) לא קשה; 21) בעל תחבולות; 23) כלי־הקשה; 24) מתחרה, מקנא; 26) קיים; 27) עדיין; 29) עצור ובלום; 30) מהיר; 33) כרוכיה; 34) מכשיר רפואי; 36) ספרה הראשי של הקבלה; 37) בהשאלה — שם דבר במקומו המועד; 40) המספר הכללי; 41) מועד; 44) כתב־כריתות; 46) לשכה; 47) נוזל, טפטף; 48) רצועת ים בין שתי יבשות; 50) חיבר, הוסיף; 53) משעבד, רודה; 54) שקע במדבר המערבי; 55) מילת־שלילה; 56) נטה הצדה; 58) שליח מהיר; 59) מסתכל; 60) פרוזיט; 62) מכשיר עינויים; 63) מודד; 66) אחד משמותיה של ירושלים (3,3); 68) ילקוט על שכם; 71) צוללת שאבדה; 73) הביעו אי־הסכמה; 76) הטוב בקלפים; 77) מגל לקצור התבואה; 79) בשל, בגלל; 80) "כ... לטבח יובל"; 82) הגיע; 84) ישוב במבואות ירושלים; 85) עוף שיט; 87) צליל מוסיקלי; 90) זחל, התנועע; 92) ככר גולה; 94) דרום; 96) הבדיל, הפריד; 97) נהר בגבול המקראי; 99) מאורת חיות (ח); 101) לא עוד; 102) יוצא ממאורתו; 103) תשורה.

אביגיל ינאי

„קטל ברפואה — עדות אישית"

מאת ד"ר יולי נודלמן

הספר הראשון מסוגו בארץ שנכתב על־ידי רופא, המתאר את המצב העגום במערכת הבריאות בישראל. כתב אישום נגד המימסד הרפואי והפוליטי.

את הספר ניתן להשיג בחנויות, או לפי הזמנה טלפונית 057/32245, או בכתב לת.ד. 5349, הוצאת הנגב, באר־שבע.

איתן עמיחי הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272 · טל. 790114-5-6

בשמירה על בריאותך ורכושך

1986

בגידת הרופאים

(המשך מעמוד 11)

באותו יום האזרח הפסיק להאמין שהרופא אינו יכול לפגוע בו.

● מדי יום נפגעת התדמית של הרופא על־ידי פרשיות השוחד בתוך כותלי־בית־החולים, ניהול רפואה שחורה, מושחתת ובלתי הגונה.

● התרבו מקרי הרשלנות הרפואית, מיקרים של מעשים מגונים ב־חולים, התייחסות גסה ומשפילה כלפי החולה וכלפי מישפחתו.

כך, למשל, לפי עדותו של איציק יושע, אמר לו רופא בבית־החולים „איכילוב": „אם היית ג'וק, הייתי מטפל בך!"

בבית־החולים הכרמל בחיפה סטר מנהל־המחלקה הפנימית לחולה בזמן הביקור.

בית־החולים ברזילי, שבו התרחשה התקרית עם פינחס שימשי, מוביל, לפי מיטב ידיעתי, בתקריות עם חולים ובהזמנות שוטרים לבית־החולים.

לפחות אחת בשבוע מוזמנת המישטרה לחדר־המיון ולי־מחלקות!

זה לא פלא. אווירת גסות־הרוח והמריבות בתוך הצוות להן הייתי עד הן תופעה בולטת בבית־חולים זה. הדבר הפך כמעט למסורת בשנים האחרונות. לפני שנים אחדות הגישו עשרות רופאים של בית־החולים עצומה בדרישה לפטר את מנהל בית החולים דאז, הפרופסור פיטר ורדי, והאמרכל של בית־החולים, עמי גרייצר, בגלל התיחסותם הבלתי־מכובדת כלפי הרופאים. העצומה היתה נגד אותו ורדי, שמצא לנכון „לדבר" עם שימשי באמצעות המישטרה.

העצומה לא הועילה וכעבור זמן התמנה הפרופסור ורדי לתפקיד בכיר במישרד־הבריאות.

לפני שנתיים פנו הרופאים פולגין, מילריצקי, כץ ואבו־סיאם לשר־הבריאות, בתלונה נגד היחס המשפיל של הד"ר שימעון שרף, שכיהן אז כסגנו של הפרופסור ורדי.

בין היתר הם טענו בתלונתם, שבנוכחות חולים צעק עליהם שרף: „פרצופים כאלה, אפסים כאלה, מנוולים כאלה!"

ד"ר שרף התמנה לאחר מכן לתפקיד מנהל בית־החולים, והזמין שוטרים ל„טפל" בשימשי.

האם לא מאותם מנהלים מכובדים העתיק סינחס שימשי את סיגנונו?

רופאים זוטרים לומדים מהבוסים. לפני שלוש שנים, באותו בית־חולים ברזילי הרופא הפנימי הצעיר הד"ר גרוס שלח הביתה חולה שעבר התקפלב — משה יודקביץ שמו — ונתן בידו פתק שאת תוכנו אפשר להגדיר כזילזול בחולה. יודקביץ לא קיבל טיפול בבית־החולים, נסע באוטובוס הביתה, ונפטר שעות אחדות לאחר מכן. נגד הרופא לא ננקטו כל אמצעים.

כעבור חודשים אחדים הות־קף גרוס בחדר־המיון על־ידי חולה אחר, שאולי זכה מהרופא ליחס דומה.

מתאגרפים ליד החולה

רוב בתי־החולים נשמעות טענות רבות של מטופלים על התייחסות כלפיהם כאל רכוש, ללא יחס אנושי כלשהו.

טילפן אליי חולה אחד מתל־אביב וסיפר שהוא היה מאושפז בבית־החולים הדסה במחלקת־עיניים. „לפני הניתוח," אמר, „לא אמרו לי מה מצפה לי, כיצד אני חייב להתייחס לכאבים לאחר הניתוח, מה מותר לי ומה אסור. לא דיברו איתי כלל. כאשר חל סיבוך נורא לאחר הניתוח, הרופאים האשימו אותי שירדתי מוקדם מידי ממיטתי.

„נסעתי לארצות־הברית לתקן את הנזק, מפני שבארץ אמרו שאי־אפשר לתקנו. שם דיברו איתי שעות לפני הניתוח, נתנו לי הוראות בכתב ובעל־פה איך לנהוג לפני הניתוח ואחרי הניתוח. התייחסו אליי כאל בן אדם."

● **הטענה העיקרית של כל המתלוננים על טיפול בבתי־חולים בארץ: לא מתייחסים אלינו כאל בני־אדם.**

לפעמים מאשימים אוכלוסיה שלמה באלימות כלפי רופאים. כך נשמעות טענות גם מפיו של אותו ד"ר שרף, שהאוכלוסיה המטופלת על־ידי בית־החולים ברזילי באשקלון היא אלימה.

הרופא ההומניסט הרגול של תחילת המאה, אלברט שווייצר, הקים בית־חולים קטן בג'ונגל של אפריקה. האוכלוסיה שקיבלה טיפול בבית־החולים שלו התייחסה אליו כאל אלוהים. אני מכיר בתי־חולים בסיביר, שהאוכלוסיה המטופלת בהם מורכבת כולה מפושעים לשעבר. גם שם לא שמעתי על אלימות נגד רופאים, וראיתי את יחס הכבוד שהם נתנו לצוות הרפואי.

אילו היחס של הרופאים ב־בית החולים „ברזילי" באשקלון, ובבתי־חולים אחרים, היה הזי־מאני, לבבי ומבין, לא היו מיקרים כה רבים של אלימות כלפיהם.

באלימות בבתי־החולים אשם המימסד הרפואי. מישרד־הבריאות מעולם לא העניש רופא על התייחסות גסה כלפי עמיתיו או כלפי החולים. במיקרה של שרף, למשל, הרופאים המתלוננים כלל לא קיבלו תשובה, והרופא המעליב התקדם ומונה לתפקיד מנהל בית־החולים.

לא נעשו גם רופאים שהתי־אגרפו בבית־החולים „וולפסון" בחולון, ליד מיטת חולה. לא נענשו רופאים בבית־החולים „תל־השומר", שהיו מעורבים בסיכסוכים ובהתייחסות קשה האחד כלפי השני, במיקרה הידוע של גניבת כליות.

לא ידוע לנו ולוא על מקרה אחד של הזמנת מישטרה לבית־החולים, שלאחריה נערכה חקירה של התייחסות הרופאים והצוות הרפואי כלפי החולים.

למישרד הבריאות ידוע שיש רופאים רבים בעלי הפרעות נפשיות קשות. שתיינים, מתמכרים לסמים. כך למשל, רק בשנתיים האחרונות הועמדו 75 רופאים לבירור בפני ועדה מיוחדת שליד מישרד־הבריאות. הרשיון לעסוק ברפואה נשלל מ־35 רופאים לצמיתות. מעוד 40 רופאים נשלל רשיון באופן זמני, והרופאים נשלחו לטיפול פסיכיאטרי.

אולם בדרך־כלל, בגלל חוסר־הבי־קורת מצד מישרד־הבריאות ורצון המימסד הרפואי את עצמו, מר־גישים הרופאים את עצמם מחוסנים מפני תביעות, במיוחד במקום כמו אש־קלון, שבו כולם זקוקים לשרותיו של בית־החולים היחיד בעיר — אנשי־הציבור, השוטרים וגם השופטים.

ניתן להקטין את התופעה המסוכנת של אלימות נגד רופאים, אך לא על־ידי הפעלת הזרוע המישטרתית. יש לחזור לערכים אמיתיים של הרפואה ההומניסטית, להתחיל לחנך דור צעיר של רופאים לפי העקרונות של שבועת היפוקראטס והמסורת של הרמב"ם ושל אסף הרופא. יש לחזור מרפואה טכנית, בלתי־אנושית, לרפואה אמי־תית, מסורתית ואמינה.

זוהי דרך קשה, קשה הרבה יותר מאשר הדרך שבה מטפלים כיום באלי־מות. אך זאת הדרך היחידה שלטווח הארוך תוכל להניב פירות, והדרך ה־יחידה שבה אפשר לעצור את האלימות נגד הרופאים. על מישרד־הבריאות מוטלת החובה לטפל, לברוך ולברר מייד כל מיקרה של פניית רופאים לעזרת המישטרה, ולהוציא מסקנות מתאימות ונכונות.

אינני מצדיק אלימות, ובמיוי־חד אלימות נגד רופאים המבצ־עים את שליחותם. אך יש שני צדדים למטבע, ויש לשקול הי־טב את שניהם.

וביניתיים אסור לשכוח את פינחס שימשי, פצוע תאונת הפגיעה־ברח, שנאשם ונענש בגלל התפרצות כלפי רופאים. לדעתי, יש מקום לדון מחדש — איני יודע באיזו דרך. בתוך כותלי בית־המישפט המחוזי, או בלישכת נשיא המדינה — ולאור הנסיבות להקטין את עונשו.